

ELD- FÅGELN

**Nypremiär
10 december
2016**

Föreställningens längd:
ca 50 min. Ingen paus.

GöteborgsOperans Danskompani
Konstnärlig ledare Katrin Hall
GöteborgsOperans Orkester

Koreografi och scenografi Fredrik Benke Rydman
Musik Igor Stravinskij: Eldfågeln
Dirigent Henrik Schaefer
Kostymdesign Tomas Sjöstedt
Ljusdesign Tobias Hallgren
Koordinator och repetitionsansvarig medv. amatörer
Monica Mliocco
Medverkande
Kastchei Oleg Stepanov
Ivan Aviad Arik Herman/Dan Langeborg
Eldfågeln Fredrik Wentzel
Nina Angelina Allen/Frida Dam Seidel
Kvinnor Therese Fredriksson, Micol Mantini,
Ekaterina Shushakova
Guldgossar Andrzej Glosniak, Florian Teatiu
Vakter Jakob Isaksson, Robin Johansson,
Victor Mengarelli
62 medverkande amatörer:
Hannah Axelsson, Caroline Andersson, Daniel Baleshabadi, Linnea Berg
Gerd Berg, Mats Berg, Kristin Blom, Sepehr Behzadi, Hugo Brölin
Hans-Erich Christenson, AnnMari Dybeck, Sandra Dirfors
Joanna Asia Dornanska, Eva Eriksson, Maria Ekvall, Elin Eliasson, Sanna Fahlen
MariHelen Sandström, Falk, Alicia Feurst, Nina Forslund, Maja Fjällborg
Hjalmar Freij, Ann-Charotte Fröjelin, Oana Georgescu, Sirl Hemming
Lina Holgersson, Alexander Håkansson, Hanna Ingesson, Karin Jönsson
Amanda Koponen, Julia Koponen, Rebecca Landing, Jennifer Langwagen
Olivia Lervin, Fabianne Lervin, Eva Liedholm, Dina Fie Lorentzen
Sebastian Lydolph, Daniel Manne, Rebecca Molander, Anna Nilsson
Christofer Nilsson, Christina Nyhage, Tandi Nyhage, Cecilia Bech Olsen
Sissela Persson, Anna Plaza, Nina Rigne, Mary Rockström, Axel Ryhed
Moa Rundberg, Nicolai Munksgaard Schmidt, Caroline Sjöholm
Josephine Stokholm, Barbro Svenner, Jenny Svensson, Maja Svensson
Sofie Svanberg, Marta Szczerbinski, Hanna Uddenberg, Lena Weppinger
Bo Westerholm

Dans för alla åldrar

Monica Milocco om amatörernas medverkan.

Inför föreställningarna 2015 så trodde vi nog att det kunde bli svårt att få ihop nära hundra dansintresserade amatörer som skulle klara av att medverka i Eldfågeln. Vi hade fel. Hösten 2014 gick vi ut med information till GöteborgsOperans vänföreningar och till platser där vi visste att dansintresserade människor för sig - dansskolor, fritidsgrärdar, föreningar med rörelseträning av olika slag. De enda kraven vi ställde var att den sökande skulle vara över 18 år och ha ett stort intresse för dans. Gensvaret var fantastiskt: långt över hundra personer anmälde sig! Inför repriserna hösten 2016 så var det flera av dem som var med 2015 som kunde och ville vara med igen och till gruppen har alla från elever från Performing Arts School till dansintresserade amatörer i alla möjliga åldrar tillkommit.

Stämningen har varit helt fantastisk. Benke Rydman är så entusiastiserande, och en otroligt bra pedagog. Det är tydligt att alla medverkande dras med i hans flöde. Repetitionerna har verkligen varit superfokuserade och fulla av energi.

Benke har jobbat mycket på att få alla medverkande att höra samma saker i musiken. Resultatet - kombinationen av street-stilen och Stravinskjs kraftfulla, klassiska musik - är oerhört starkt.

Koreografin för de medverkande amatörerna har bestått dels av sekvenser med många stegkombinationer, dels av sekvenser där de ska förstärka den scen som utspelar sig mellan rollinnehavarna. Vissa sekvenser har Benke arbetat fram för enskilda grupper, exempelvis för danseleverna, breakdansarna eller de äldre.

Det första mötet mellan amatörerna och de professionella dansarna blev häftigt. Amatörernas koreografi fick en ny, starkare mening när den så synligt blev ett element i historieberättandet.

Repetitionerna har legat på kvällstid och varit kortare och intensivare denna gång. Flera av de medverkande har pusslat med jobb, studier och familj för att få det att gå ihop. Filmlöpp på koreografin har varit till stor hjälp då de medverkande har fått öva mycket hemma. Några av dem har glatt konstaterat att deras grannar nog undrat vad de hållit på med ...

Before starting rehearsals 2015 we thought it might be difficult to bring together almost a hundred amateurs with an interest in dance who would be able to perform the Firebird. We were wrong.

In the autumn 2014, we sent out information to The Göteborg Opera's friends associations and to places where we knew there would be people interested in dance - dance schools, youth recreation centres, associations for various types of movement training. The only requirement we specified was that applicants should be over the age of 18 and have a great interest in dance. The response was fantastic: well over a hundred people applied! For the revival 2016 several of the participants from 2015 who would and could, participate even this time, along with new people - from students from Performing Arts School to dance amateurs in all ages.

The atmosphere has been quite fantastic. Benke Rydman arouses such enthusiasm, and is an incredibly good teacher. It is clear that all of the performers are carried along in his flow. Rehearsals have really been super-focused and filled with energy.

Benke has done a lot of work on getting all of the performers to hear the same things in the music. The result - a combination of street-style and Stravinsky's powerful classical music - is incredibly powerful.

For the amateur performers, the choreography has consisted not only of sequences with a lot of step combinations, but also of sequences where they reinforce the scene being acted out between the cast members. Certain sequences have been developed by Benke for specific groups, for example the dance pupils, the break dancers or the older people.

För de medverkande amatörerna har Eldfågeln inneburit en möjlighet att dansa tillsammans med yrkesdansare och symfoniorkester, att få vara med om en professionell, konstnärlig process. För mig har det varit magiskt att få se människor i alla åldrar dansa tillsammans. Deras nyfikenhet och dansglädje har varit helt fantastisk genom hela processen även denna gång!

– **Monica Milocco**

Koordinator och repetitionsansvarig för medverkande amatörer
berättat för Carin Arell

The first encounter between the amateurs and professional dancers was exciting. The amateurs' choreography gained a new, stronger meaning when it so clearly became an element of the story-telling.

Rehearsals have been in the evenings, shorter and more intensive this time. Several of the performers have had to juggle things about with job, studios and family to get it all to work. Film clips of the choreography has been very useful since many participants have had to practice at home. Some of them have cheerfully stated that their neighbours have probably been wondering what they have been up to ...

For the amateur performers, The Firebird has meant an opportunity to dance with professional dancers and a symphony orchestra, to be involved in a professional, artistic process. For me, it has been magical to see people of all ages dance together. Their curiosity and love of dance has been fantastic throughout the entire process!

Monica Milocco (t.v.), har varit dansare på GöteborgsOperan i över 20 år och var 2012-2016 ansvarig för GöteborgsOperan Skapa/Dans. Fr o m 1 januari 2017 är hon konstnärlig ledare på Regionteater Väst Dans.

En eldfågel för vår tid

Intervju med Fredrik Benke Rydman om hans nytolkning av Stravinskis klassiker

Det första som koreografen Fredrik Benke Rydman gjorde när han fick frågan om att sätta upp Eldfågeln på GöteborgsOperan var att lyssna igenom Stravinskis musik ordentligt.

- Och oh my god! Den är så lekfull, komplicerad och dramatisk uttrycksfull! Det händer saker precis hela tiden! Det här ska bli otroligt spännande att jobba med, tänkte jag. Direkt. Och det blev en fantastisk föreställning där man på riktigt känner kraften från så många människor som kommer samman och vill samma sak.

När Benke Rydman 2011 skapade en ny version av Svansjön - Svansjön Reloaded

- avvek han från originalet, kastade om ut efter vad som passade honom bättre. Även arbetet med Nötknäpparen 2016 genomsyrades av den stilen.

- Det är så jag brukar jobba. Men det gick ju inte när jag fick ett musikstycke att utgå ifrån. Så jag lyssnade, lyssnade och lyssnade. Jag lyssnar alltid nästan sönder musiken innan jag börjar koreografera. Jag vill veta exakt hur den låter och vilka dynamiska varianter som finns. Jag vill se helheten, strukturen framför mig. I Eldfågeln vill jag att minsta lilla stråke ska motsvara en rörelse.

Handlingen flyttade Benke Rydman till en nattklubb, ett pulserande inneställe där respekt förknippas med rådsia. Högst i rang står gangsterledaren, lägst står de som inte passar in. På klubben finns en vip-avdelning där gangsterledaren - Kastchei - och hans följe av livvakter, kriminella och unga kvinnor håller till. På klubben smyger Eldfågeln omkring, en främmande fågel i den hårda miljön.

- Han är en utstött person som mest är där för att försöka sno sprit i baren. Han har haft en god kraft men den har förlorat allt värde. Samhället han lever i ser honom inte. Det finns ingen plats för honom där.

In kommer Ivan, en ung, naïv och godhjärtad kille. Han blir störtförfälskad i en av gangsterledarens tjejer och en hotfull situation uppstår.

- Ivan har inte lärt sig de sociala koderna. Han vet inte att man inte bara kan gå fram ▶

The first thing choreographer Fredrik Benke Rydman did when he was asked to stage The Firebird at The Göteborg Opera was to listen to Stravinsky's music thoroughly.

And, oh my god! It is so playful, complex and dramatically expressive! Things are happening all the time! This is going to be incredibly exciting to work with, I thought. Immediately. And it became a fantastic production where one can truly feel a power that comes from many people coming together, wanting the same thing ...

When, in 2011, Benke Rydman created a new version of Swan Lake - Swan Lake Reloaded - he diverged from the original, rearranged the story to suit him better. Even the work with Nutcracker 2016 had this style.

That's the way I usually work. But that wasn't going to work now that I had been given a set piece of music. So, I listened, listened and listened again. I always nearly listen the music to bits before I start choreographing. I want to know exactly how it sounds and what dynamic variations there are. I want to see its entire structure in front of me. In The Firebird, I want every tiny little stroke of the bow to correspond to a movement.

Benke Rydman has moved the action to a nightclub, a pulsating indoor space where respect is associated with fear. The gang leader comes top of the rankings, with those who do not belong being down at the bottom. At the club there is a VIP section where the gang leader - Kastchei - and his band of bodyguards, criminals and young women hang out. At the club, the Firebird creeps around, a strange bird in that tough environment.

He is an outcast, mainly there to pinch some booze at the bar. He has had a good deal of power but it has lost all of its value. The society he lives in doesn't see him.

till vem som helst och bara säga till. Det finns ju hur många exempel som helst där folk har blivit nerslagna för att de sagt till någon att Hallå, så där får du inte göra.

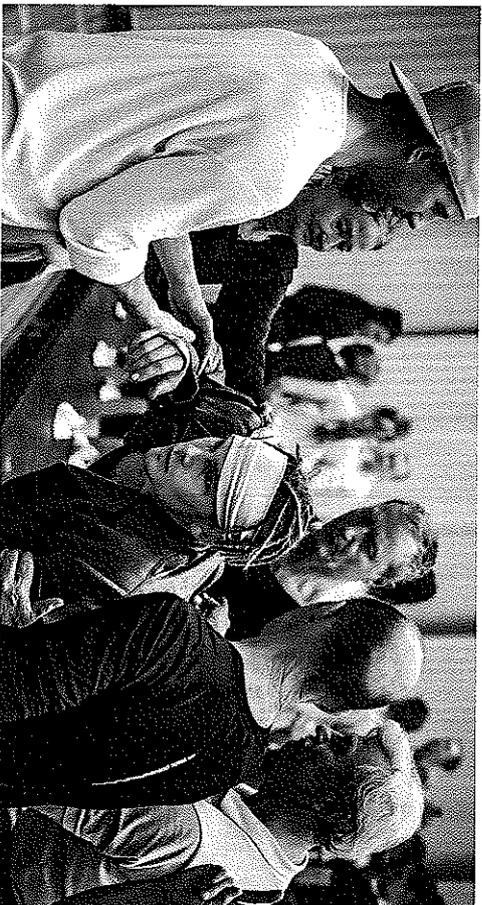
I van känner Eldfågeln igen det som han själv en gång har varit, och kärleken mellan det unga paret får honom att förstå att godhet fortfarande existerar. Han bestämmer sig för att kämpa för den där godheten. Slåss för den. Om det så ska kosta honom livet.

– Hans kraft, kamp och mod att våga göra någonting gott i den onda miljön får utdelning. Det goda sprider sig vidare bland alla som ser kampen, och det blir en vändpunkt. En förändring. Eldfågelns fjädrar för budskapet vidare. Man önskar att det fanns fler människor med starkt socialt patos som vill skapa en bättre värld för alla att leva i.

Benke Rydmans förhoppning är att Eldfågeln ska få fler att upptäcka dansens och musikens kraft.

– Här kommer folk från alla möjliga håll och kanter samman och skapar något kraftfullt. Det blir ett oväntat möte mellan fantastisk musik och dansare av helt olika sorter. Tillsammans med nästan hundra medverkande, några är med från förra gången, andra är nya, vilket har gett en ny skjuvs i föreställningen, och jag har passat på att ändra lite smäsaker här och där. Jag hoppas att Eldfågeln åter ska bli ett kraftpaket som översköller publiken med energi!

– *Carin Arell*

There is no place for him.

In comes Ivan, a young, naive and good-hearted lad. He falls head over heels in love with one of the gang leader's girls and a menacing situation arises.

Ivan has not learnt the social codes. He doesn't know that you cannot just go right up to people and give them orders. There are countless examples where people have been beaten down for telling someone – Hey, you can't do that here.

In Ivan, the Firebird recognises someone that he had once been himself, and the love between the young couple makes him realise that goodness still exists. He decides to stand up for this goodness. To fight for it. Even if it were to cost him his life.

His power, struggle and courage to dare do something good in that vicious environment has its own dividend. Kindness spreads out among everyone who witnesses the struggle, and it becomes a turning point. A transformation. The Firebird's feathers carry forth the message. One would like there to be more people with a strong passion for social justice who want to create a better world for everyone to live in.

Benke Rydmans hope is that The Firebird will encourage more people to discover the power of dance and music.

People have come together from every possible direction and they create something powerful. It becomes an unexpected meeting between fantastic music and dancers of quite different kinds. Together with nearly one hundred people, some of them from last time, some new, which has given new energy to the performance, and I have also taken the opportunity to alter a few minor things here and there. I hope The Firebird will once again become a power pack that charges the audience with energy!

